

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-535/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 79/409/EWG i 92/43/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Nieprawidłowe wyznaczenie i niewystarczająca ochrona prawna obszarów specjalnej ochrony)

(2010/C 346/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Sauer i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: E. Riedl, E. Pürgy i K. Drechsel, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i J. Möller, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, s. 1) i art. 6 ust. 2 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7) — Brak wyznaczenia jako obszaru specjalnej ochrony terenu odpowiedniego dla ochrony ptactwa (Hanság) i nieprawidłowe wyznaczenie innego terenu („Niedere Tauern”) — Brak zagwarantowania ochrony prawnej odpowiadającej wymogom prawa wspólnotowego wyznaczonym już obszarom specjalnej ochrony

Sentencja

1) Republika Austrii:

— nie dokonując prawidłowo na podstawie kryteriów ornitologicznych klasyfikacji jako OSO terenu Hanság w kraju związkowym

Burgenland i wytyczenia granic obszaru specjalnej ochrony Niedere Tauern w kraju związkowym Styria zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz

— nie przyznając OSO Malsch, Wiesengebiete im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal i Untere Traun w kraju związkowym Górna Austria, jak również OSO Verwall w kraju związkowym Vorarlberg ochrony prawnej zgodnej z wymogami art. 4 dyrektywy 79/409 i art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory w związku z jej art. 7,

uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tych przepisów.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Europejska, Republika Austrii i Republika Federalna Niemiec pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage — Niderlandy) — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV przeciwko Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

(Sprawa C-185/08) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 89/106/EWG — Wyroby budowlane — Dyrektywa 89/686/EWG — Środki ochrony indywidualnej — Decyzja 93/465/EWG — Oznakowanie CE — Urządzenia kotwiczące chroniące przed upadkiem z wysokości przy pracach na dachach — Norma EN 795)

(2010/C 346/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Latchways plc, Eurosafe Solutions BV

Strona pozwana: Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank 's-Gravenhage — Wykładnia dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz.U. L 40, s. 12), dyrektywy Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej [środków ochrony indywidualnej] (Dz.U. L 399, s. 18) i decyzji Rady z dnia 22 lipca 1993 r. dotyczącej modułów stosowanych w różnych fazach procedur oceny zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE, które mają być stosowane w dyrektywach harmonizacji technicznej (Dz.U. L 220, s. 23) — Urządzenia kotwiczące chroniące przed upadkiem z wysokości, które powinny być umocowane na stałe w obiekcie budowlanym — Norma europejska EN 795

Sentencja

- 1) Przepisy normy europejskiej 795 dotyczące urządzeń kotwiczących klasy A1 nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej [środków ochrony indywidualnej], zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r., nie mieszczą się zatem w ramach prawa Unii i w konsekwencji Trybunał nie jest właściwy, by dokonać ich wykładni.
- 2) Urządzenia kotwiczące takie jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które nie są przeznaczone do trzymania lub noszenia przez ich użytkownika, nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy 89/686, zmienionej rozporządzeniem nr 1882/2003, ani jako takie, ani ze względu na okoliczność, że są przeznaczone do połączenia ze środkiem ochrony indywidualnej.
- 3) Urządzenia kotwiczące takie jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które stanowią część obiektu budowlanego, do którego są przymocowane w celu zagwarantowania bezpieczeństwa wykorzystywania dachu tego obiektu, są objęte zakresem stosowania dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

- 4) Decyzja Rady 93/465/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. dotycząca modułów stosowanych w różnych fazach procedur oceny zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE, które mają być stosowane w dyrektywach harmonizacji technicznej, wyklucza fakultatywne umieszczenie oznakowania CE na produkcie nieobjętym zakresem stosowania dyrektywy, na mocy której jest ono umieszczone, chociażby produkt ten spełniał wymogi techniczne przez nią określone.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. — Deutsche Telekom AG przeciwko Komisji

(Sprawa C-280/08 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Artykuł 82 WE — Rynki usług telekomunikacyjnych — Dostęp do stacjonarnej sieci operatora historycznego — Hurtowe ceny usług pośrednich dostępu do pętli lokalnej świadczonych na rzecz konkurentów — Detaliczne ceny usług dostępu świadczonych na rzecz abonentów — Praktyki cenowe stosowane przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą — Zaniżanie marży konkurentów — Opłaty zatwierdzone przez krajowy organ regulacyjny — Zakres swobody przedsiębiorstwa zajmującego pozycję dominującą — Możliwość przypisania naruszenia — Pojęcie nadużycia — Kryterium równie skutecznego konkurenta — Obliczenie zaniżania marży — Skutki nadużycia — Kwota grzywny)

(2010/C 346/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deutsche Telekom AG (przedstawiciele: U. Quack, S. Ohlhoff i M. Hutschneider, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mojzesowicz, W. Mölls i O. Weber, pełnomocnicy), Vodafone D2 GmbH, dawniej Vodafone AG & Co. KG, dawniej Arcor AG & Co. KG (przedstawiciel: M. Klusmann, pełnomocnik), Versatel NRW GmbH, dawniej Tropols NRW GmbH, dawniej CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord GmbH, dawniej Versatel Nord-Deutschland GmbH, dawniej KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd GmbH, dawniej Versatel Süd-Deutschland GmbH, dawniej tesion Telekommunikation GmbH, Verstel West GmbH, dawniej Versatel West-Deutschland GmbH, dawniej Versatel Deutschland GmbH & Co. KG (przedstawiciel: N. Nolte, Rechtsanwalt)